

Jane Kaufman: Amerika proti Rusku a proti celému světu ve válce na Ukrajině

infokuryr.cz/n/2022/11/23/jane-kaufman-amerika-proti-rusku-a-proti-celemu-svetu-ve-valce-na-ukrajine

kuryr

23. listopadu 2022



Scott Ritter, bývalý rozvědčík amerického námořnictva a kontrolor zbraní pro OSN vysvětluje ve videu situaci kolem ústupu v Chersonu následovně: Ruský Generál Surovikin se už během proslovu 16. října vyjádřil, že situace v Chersonu je napjatá a obtížná. Rusové, kteří západní část města obsadili, nemají dostatečné množství personálu, protože celá ruská armáda je rozložena podél 1200 km dlouhé hranice, která dělí Ukrajinu od nově připojených ruských území. Ukrajinci to schopně využili v Charkově, Rusy vypudili a město obsadili.

V bojích o Cherson ztratili Ukrajinci obrovské množství, 12 000 vojáků. Přesto Rusové město ubránili a přitom ztratili něco mezi 1 300 až 1 500 mužů. Ne že by se dalo říct, že je to málo; i jeden jediný člověk je moc.

Proto 16. října přikázal Generál Surovikin evakuaci všech obyvatel západní části Chersonu. Jednak se obával těžkých bojů a pak – Kachovská přehrada mohla být ukrajinskou střelbou kdykoliv

prolomena a pak by bylo město ohroženo 15 metrů vysokou zdí vody, která by zabila desetitisíce lidí, smetla všechno, co by jí stálo v cestě a zaplavila celé okolí.

Ukrajinci již zničili HIMARS raketami všechny mosty, což učinilo zásobování ruských vojsk na západní straně Dněpru velice obtížné. Vojsko, které používá dělostřelbu, potřebuje velké množství nábojů a jejich doručování bylo stále obtížnější a nebezpečnější. Nedostatek nábojů ohrožuje vojáky samotné, kteří by pak umírali ve velkém množství.

Takže tím, že Rusové opustili západní část Chersonu, zkoušeli zmírnit vliv války na své vlastní lidi. Pochopili, že to, aby ztratili 3 000 mužů jen kvůli tomu, aby ubránili území, které za to nestojí, se jim nevyplatí. A ještě tím zachránili Kachovskou přehradu před zničením.

Je v tom ale také trik. Když se podíváte na řeku Dněpr, její východní břeh, kde leží Cherson je vyšší, než západní břeh. Takže východní část města skýtá pro dělostřelectvo mnohem výhodnější umístění a Ukrajinci, kteří budou jeho západní část okupovat, mohou být do posledního zničení ruskou dělostřelbou.

Během asi 3-4 týdnů dostanou Rusové na frontu dalších 200 000 nově vycvičených vojáků a také další zbraně a pak budou v pozici převzít západní část Chersonu velice snadno. Zato Ukrajinci se již vyčerpali jak ze zásob, tak z vojenského personálu. Pro ně je tato válka prohrána a její protahování bude stát pouze víc lidských životů. Sice dobyli území, ale přišli o vítězství. Jak se říká, vyhráli bitvu, ale prohráli válku.

Jak přijali ztrátu části Chersonu Rusové

Když byl připojen Donbas, Cherson a Záporoží k Ruské federaci, tak v Rusku oslavovali. Pro ně jsou Ukrajinci blízcí příbuzní a celá záležitost je velice emocionální a citlivá. Z toho důvodu bylo obtížné

přijít se způsobem, jak jim sdělit zprávu, že ruská vojska přepustí západní část Chersonu Ukrajincům.

Nakonec bylo rozhodnuto, že zasedání hlavního vojenského štábu, kde to mělo být diskutováno, bude vysíláno v televizi. Není to obvyklý způsob, ale Rusové mohli takto sledovat vývoj diskuze a mnozí z nich přijít ke shodným názorům. Po předložení informací z fronty a různých návrhů bylo rozhodnuto, že odchod ze západního Chersonu je nutný, za účelem ochrany životů ruských vojáků a ochrany zdrojů.

Americké jednání s Ruskem

Je uvažováno, že Spojené státy navrhly ukrajinskému Presidentovi Zelenskému aby zkoušel vyjednávat právě proto, že si mysleli, že odchod ruských vojsk z Chersonu je známka slabosti. Jenže to není ten případ. Naopak, během necelého měsíce dostanou Rusové posilu dalších 200 000 vojáků, organizovaných jako motorizované divize a když se tito dostaví na bojiště, v té době už nebudou mít Ukrajinci zhola nic co proti nim použít. NATO to dobře ví, Evropa to ví a Amerika to ví též. Ale jsou zoufalí, neví co dělat, aby zabránili Rusům válku vyhrát a proto zkoušejí aspoň zajistit vyjednávání.

Vyskytly se informace, že americký Národní bezpečnostní poradce Jake Sullivan mluvil s jeho protějškem v Moskvě, což je Nikolaj Patrušev. Údajně mu Sullivan řekl: *„Musím ti připomenout, máme 40 000 amerických vojáků v Polsku a Poláci mají 50 000 svých vlastních. Když nedodržíš naše podmínky, přijdeme se s tebou setkat.“*

Scott Ritter na to řekl, že Sullivan nemá na to, aby si dovolil Patruševovi něco takového přímo říct. A Patrušev by něco takového nikdy nestrpěl, protože je skutečný muž. A co by zmohla 90 000ová armáda proti Ruskému skoro půl milionu? Nic, zhola nic.

Američtí vojáci v Polsku

Je to pravda, že Amerika má 40 000 vojáků v Polsku, přiznává Ritter. Proč tam jsou? Aby zabránili Polákům propadnout panice. Poláci by mohli začít volat na pomoc NATO, protože: „Rusové válčí na Ukrajině a jsou tak blízko našich hranic – co máme dělat?“ A pak je bude 40 000 Američanů držet za ruce a říkat: „všecko bude v naprostém pořádku.“

Polská armáda není dostatečně zorganizovaná na to, aby dokázala provést větší útočnou operaci. Nemají na to ani vedení, které by něco takového bylo schopno naplánovat a provést a nemají k tomu potřebné zásobování. Rusové by je celkem rychle, do posledního zničili. Ale ani Američané by něco takového nezvládli. Je jich tam sice hodně, ale bez zásobování skončí buď jako zajatci, nebo mrtví. Vojáci sami to dobře ví, že nejsou vybaveni k tomu, aby mohli provést útok proti Rusům.

A proč by to dělali, Rusové do Polska nevtáhnou, protože jsou tam Američané, takže by vyvolali válečný konflikt, který by se mohl změnit na jaderný a to si nepřejí. Takže Rusko nemíní Polsko napadnout a ze stejného důvodu nemíní Amerika napadnout Rusko.

V současné době jsou v Kyjevě 4 miliony lidí bez elektřiny a bez vody. Jestliže se Rusko rozhodne řádně zaútočit, bude celá Ukrajina bez elektřiny a bez vody. Rusko má dnes plnou kontrolu nad situací.

Ukrajinci si sice obstarali množství protiletectvé obrany ze Západu a teď budeme sledovat, jak se s tímto vysoce technickým zařízením Rusové vypořádají. Ale zdá se, že to bude velice dlouhá zima pro Ukrajinský lid, protože situace se může stát tragickou a oni budou platit za chyby jejich vlády.

Jak vidí celou situaci Escobar

Pepe Escobar, významný novinář s mnoha důležitými kontakty mezi zpravodajskými kruhy píše, že ústup ruských vojsk ze západní části Chersonu se může jevit jako ztráta, ale ruský General Surovikin,

zvaný Armageddon, naznačoval hned první den po nástupu do funkce hlavního generála, že něco takového bude nevyhnutelné.

Zničení všech mostů přes Dněpr a neustálé, tříměsíční ukrajinské bombardování pontonů, mol, lodí a všeho ostatního způsobilo, že situace byla pro ruské vojsko v té části města neudržitelná. Svě si dodaly i nepřetržité dodávky těžkých zbraní ze Západu, spolu se špionážními zprávami ze satelitů, které Američané Ukrajincům předávali a rovněž tak zkušené západní a NATO vedení ukrajinských vojsk.

Ale co když se ruský Nikolaj Patrušev a americký Jake Sullivan při svém polo-tajném jednání v Ankaře dohodli, že Rusko opustí západní stranu Dněpru, čímž se tato řeka stane dělicí hranicí mezi Ukrajinou a ruským územím? Kyjev pak bude mít elektrinu za Záporoží, což je rychle zastaví v odstřelování jaderné elektrárny v Energodaru. Amerika dodá 50 miliardovou půjčku na znovu vybudování země a Kyjev dostane moderní, protiletický systém.

Že by s něčím takovým Rusové souhlasili? Těžko.

Tak proč Američané spěchají, aby honem-honem uzavřeli s Ruskem nějakou dohodu a oddálili další boje? To proto, že zima se blíží. Až přijde zima, tak Rusové zaútočí, což už začalo nabývat spád a pak ukončí válku podle svých vlastních plánů a záměrů. Ty budou zahrnovat uzavření polských hranic, od Běloruska na jih.

S odříznutím přísunu dalších zbraní ze západu bude Kyjev vyřízen.

Další názor – Douglas MacGregor

The Unz Review přiznává, že ústup z Chersonu byl pro ruskou armádu rána přímo do obličeje. Zároveň je ale jisté, že generál, který ústup a evakuaci nařídil, se rozhodl naprosto správně. Na první pohled to sice vypadá všelijak, ale názory druhých nevyhrávají války. K vyhrání války je potřeba strategie, odvaha a zbraně. S pouhými 25 000 ruských vojáků v západní části města (někteří říkají, že jich tam bylo jen 3 000), kteří mohli být snadno ukrajinskými vojsky

obklíčení ze všech stran a zničení, se ve skutečnosti nedalo nic jiného dělat. A ještě k tomu, ztráta části města nebude mít žádný vliv na celkový výsledek války, zato zbytečné krveprolití by celé situaci nesmírně ublížilo.

Jak se ukončí válka? Vysloužilý americký plukovník Douglas MacGregor říká, že to se dělá tak, že se začnou podnikat útoky takové síly a ničivosti, že se jim nepřítel není schopen ubránit. K tomu účelu musí Rusové přemístit vojska, změnit způsoby zásobování, protože teď už jejich armáda není obranná, která zkouší chránit nově nabytá území v Donbasu, Záporoží a Chersonu, ale je to útočná armáda, která čítá se 300 000 dalšími vojáky, k čemuž dojde již brzy, jakmile země zamrzne. Země musí být dobře promrzlá, aby se tanky nepropadaly do bahna. A pak to začne!

To hlavní je, zničit protivníkovu vojsko a jeho výzbroj, aby nemohl dále bojovat. Je možné, že to zahrnuje i odstranění Zelenského a jeho režimu, včetně bezpečnostních služeb. Rusové zjevně přestali věřit na jakékoliv vyjednávání. A kromě vyjednávání není nic jiného, co by je přimělo k tomu, aby s válkou přestali.

Je zcela možné, že Bidenova vláda bude muset poslat na Ukrajinu své jednotky, což by znamenalo zimní válku Ruska proti Spojeným státům. Soudě podle toho, jak se situace doposud vyvíjela, Washington se bude muset konečně přestat schovávat za Ukrajince a dostavit se na bojiště osobně. Je mnoho náznaků, že v Pentagonu se již o tom jedná.

Tajné diskuze mezi americkým Národním bezpečnostním poradcem Jake Sullivanem, bývalým ruským ambasadorem ve Washingtonu Jurijem Jušakovem a vedoucím Ruské bezpečnostní rady Nikolajem Patruševem byly údajně vedeny k tomu účelu, aby Sullivan Patruševa a Jušakova varoval, že Spojené státy nedovolí Rusku, aby ukončilo válku podle svých vlastních plánů. US udělají vše, co je nutné, aby zabránily ruskému vítězství.

Sullivan se rovněž zmínil, že Spojené státy mají celkem 90 000 vojáků v Polsku a v Rumunsku, takže kdyby Rusko zesílilo válečnou snahu, tito by vtáhli do země a postavili se proti nim. Ukrajina v této době mobilizuje každého, kdo umí chodit a držet pušku, včetně žen. Statisíce lidí opouštějí zemi, kde není elektřina, ani voda a kde je obtížné sehnat potraviny. Situace na Ukrajině je opravdu tragická.

Americko-ruské rozbroje

Scott Ritter říká, že Spojené státy se od r. 2014 chovaly na Ukrajině nesmírně provokativně. Američtí vojáci tam cvičili ukrajinské vojsko za tím účelem, aby tito mohli lépe a efektivněji zabíjet Rusy a pro-ruské občany Donbasu, což už bylo příliš. US potlačily jakoukoliv snahu o dodržování Minské smlouvy, kterou dovolili Ukrajině uzavřít jen proto, že jim to dávalo čas na postavení opravdu schopné armády, kterou mínili využít proti Rusku.

Zkoušeli za každou cenu vytrhnout Ukrajinu (a i jiné země) z ruského vlivu a propagovali proti-Ruskou náladu kde mohli. Bylo to od nich velice ošklivé a také riskantní. Postupně začali používat výraz „jaderné zbraně“ a překrucovali ruské zásady na jejich použití. Rusové se o jaderných zbraních nezmiňovali, to byl Západ a hlavně Amerika, kteří se jimi oháněli.

Jenže strašit s jadernými zbraněmi je teroristický čin. Ve Spojených státech je to považováno za zločin a ti, kteří něco takového zkoušejí, mohou být uvězněni a souzeni. Uvědomuje si Amerika, že jedná proti zákonu? Anebo si vedení myslí, že se na ně zákony nevztahují?

Kdyby byly jaderné zbraně kteroukoliv stranou použity, tak by náš svět skončil velice rychle. Dnes je jich po světě tolik, že by dokázaly zničit naprosto všechno a kdoví, co by pak následovalo. Je jisté, že veškerý život na zemi by tím skončil.

Právě kvůli jaderným zbraním udržovali Rusové s Amerikou tajné rozhovory již od dob Johna F. Kennedyho. Obě strany se totiž bály, že ta druhá strana jaderné zbraně použije. Tajná jednání, jejichž obsah

nebyl nikdy zveřejněn, pomáhala udržet aspoň jakousi stabilitu mezi těmito dvěma velmocemi.

William Burns, současný ředitel CIA a dřívější americký vyslanec v Moskvě o těchto jednáních dokonce napsal knihu, s názvem „The Back Channel“ (Zadní postup).

Jenže možná se zde Rusové dopustili chyby. Příliš dlouho tolerovali americké a NATO roztahování po Ukrajině. Sice protestovali, ale pouze verbálně, takže je nikdo neslyšel. Neudělali nikdy nic drastického, co by všem ukázalo, že oni drží páky a co by všechny srovnalo do pozoru. Takže Američané se jich přestali bát a přestali je respektovat. U těchto lidí přijde úcta k druhému národu pouze když se ho bojí a teprve pak je možno docílit vylepšení vztahů, k čemuž došlo mezi 1970-80. lety, před pádem Sovětského svazu.

Kdyby kdokoliv podnikal to stejné, co Američané na Ukrajině blízko amerických hranic, třeba v Mexiku, Američané by nečekali ani týden a hned by dali Mexičanům cítit, co si o tom myslí. Je možné, že by jim ze začátku zastavili obchodní dodávky z Ameriky, nebo by je odřízli od nějakých výhod, které tito nutně potřebují. Ale taky je možné, že by okamžitě vystartovaly americké bombardéry a všechno by srovnali se zemí.

Proč nemůže být na světě mír?

Amerika není schopna válku na Ukrajině vyhrát, ale nechce si to přiznat. Ukrajinci nemají na to, aby to pro ně docílili. Zbývá se ptát, kdy to konečně Američané pochopí? Jsou tak oslepeni mediální propagandou a příšernou censurou psaného, tištěného, nebo mluveného slova, plus strachem znalců říct něco, co není „politicky správné,“ že ve skutečnosti vůbec nevědí co se doopravdy kolem nich děje.

Tím pádem ani nevědí, že Ukrajina v žádném případě válku nevyhrává. Jejich vlastní přetvářka, nanucená na celou zemi a pokud možno na celý svět, jim zabraňuje vidět situaci kriticky a správně.

Kdyby znali skutečnost, určitě by z Ukrajiny nějakým šikovným způsobem vytáhli už dávno, i když vinu a následky by nesl ukrajinský lid. Ale ten nakonec ponese jak následky, tak vinu v každém případě, takže – proč váhat?

Americký lid je držen v jakémsi ochranném obalu, stejně jako můra. Tento obal je vytvořen z ignorance a z pohodlí. Všichni politikové, tak jak jsou, zkoušejí tento ochranný obal za každou udržovat, jen aby zabránili, aby můra, která je v něm, nevykoukla ven a neřekla si: „jejda, já můžu lítat.“ To se v žádném případě nesmí stát a proto censura, omezování svobody, šikanování, násilné umlčování těch, kteří by se odvážili říct pravdu.

Amerika také není přítelem nikoho. Všecko co chtějí od ostatních národů je, aby je poslouchali, aby nikdy nad ně samotné nevynikali, aby si nevedli lépe než Američané, neměli lepší podmínky, lepší státní úpravu a lepší život. Dokud tento přístup nebude odstraněn, dokud se Amerika nenaučí být dobrým sousedem a uznávat nárok ostatních na svéprávnost a rovnoprávnost, dokud nadřazenost vůči ostatním národům nepřestane, do té doby nebude na světě mír.

Amerika musí respektovat zájmy jiných států na stejné úrovni, jako své vlastní. Musí rovněž respektovat zájmy svých vlastních lidí a neodstrkovat je neustále někam do neznáma. Amerika se prostě musí naučit žít stejně jako všichni ostatní a nechtít být za každou cenu vždycky a ve všem první.

Uvědomte si, když je zřejmé, že američtí sportovci na Olympijských hrách nevyhrají, tak je ruským družstvům zakázán přístup. Kdyby se tam přece jen některý Rus objevil, pak ho potká nehoda, třeba si zlomí nohu a nebude se moci utkáni zúčastnit.

Jenže Američané nedovedou brát ostatní jako sebe samotné. Něco takového je generační problém a bude to trvat dlouho, než to pochopí. Jak jinak přesvědčit národ, který si myslí, že je vyvolen

samou Prozřetelností, aby vládl všem ostatním, že nemá pravdu?
Američané neustále volají „Bože, žehnej Americe“ (God bless
America), ale na zbytek světa nikdy nemyslí; na ten se to nevztahuje.

Jane Kaufman, 22. listopadu 2022

Sdílet: